

TRIBUNA

El Govern de DA: entre la propaganda i la realitat

JAUME BARTUMEU CASSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDEMOCRÀCIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Es multipliquen les crítiques sobre la gestió del Govern de DA. Grups i persones que van votar la llista nacional que encapçalava Antoni Martí i altres que, aixoplugats darrere Eusebi Nomen a la llista nacional, també van votar les candidatures de DA a les parròquies han destapat la caixa dels trons.

Des de fa setmanes se senten i es llegeixen abundants desqualificacions, argumentades i matisades en alguns casos, destralleres i sorollosament manifestades en d'altres.

L'allau contra el Govern d'Antoni Martí creix i s'alimenta d'aportacions procedents dels seus antics valedors polítics, del món econòmic, especialment d'una entitat bancària que sempre s'ha definit com una servidora del país i, també, del món dels mitjans de comunicació.

Els crítics apunten indistintament al ministre de Finances, al ministre de Turisme i al mateix cap de Govern.

No hi hauria res a dir de la polèmica si se situés en una perspectiva de debat democràtic, si es dugués a terme amb un grau suficient de raonabilitat, s'evitessin falsedats i es procurés fugir de

la superficialitat. Però penso que hi ha molt a dir quan ens adonem quan es vol oblidar o es deixa en un fosc calaix les arrels que han portat a la situació actual.

Em refereixo al malentès inicial que va permetre ajuntar sensibilitats i ambicions molt diferents darrere la bandera taronja. Els que ara alcen més la veu contra el Govern són els mateixos que van promoure ara fa tres anys la coalició de DA amb un programa farcit d'ambigüitats. Són els que es va unir el 2011 únicament per fer-nos fora del Govern. Aconseguit el seu principal, primer i gairebé únic objectiu, han anat surant les indefinicions i s'ha iniciat el xoc d'interessos.

I aquest xoc ha fet aparèixer els treballs de planxisteria que s'havien dut a terme per fer agradable el vehicle tot terreny de DA.

Han fet saltar el vernís i la pintura, ja es veu ara que el vehicle era d'ocasió i portava molts quilòmetres al comptador. Ara es veuen també els pedaços, les soldadures mal tancades, els embrancaments poc consolidats i l'envelliment de la bateria.

El país s'adona que tenim un Govern

totalment desorientat, que tan aviat demana al Consell General que voti un pressupost per al 2014 amb una partida d'un milió d'euros per a una infraestructura turística que encara no sap definir com, en vista de l'escàndol que vaig denunciar en defensar la nostra esmena a la totalitat davant el Consell General, ha de fer marxa enrere i explica que ens faran un nou espectacle de llums i fonts d'aigua a la vora del Valira. Llums que potser pretenen encegar la ciutadania.

Aquest Govern desorientat actua de manera matussera. És una barroeria falta al respecte al Consell General intentant que voti una partida d'inversió d'un milió d'euros (més de 166 milions de les antigues pessetes) sense dir on i en què es pretén gastar-lo.

Com també fou una barroeria pretendre imposar un heliport al roc de Patapou d'Andorra la Vella per després haver d'empassar-se la fatxenderia del ministre d'Economia i plegar veles.

Quan aquest Govern va arribar el maig del 2011 els que estaven convençuts de ser "els millors" respiraven optimisme, creativitat i modernitat.

La seva eufòria s'ha traduït en pocs

mesos en una gran decepció per molts dels que els van votar.

Andorra està en una mala situació econòmica i necessita cohesió social.

La majoria absoluta i absolutista de DA no ho veu així i fa polítiques que trenquen la cohesió.

El drama que viu avui el país és que hi ha una distància sideral entre el discurs propagandístic que va dur Antoni Martí al poder i la realitat que calia gestionar.

La situació de precarietat de les finances públiques i la recessió econòmica no milloren.

Es troba a faltar un projecte clar per tirar endavant un nou model de desenvolupament que permeti generar ocupació i riquesa mitjançant l'atracció de capital i inversions d'alta qualitat.

El 2014 no s'ha començat pas millor que el 2013. Els problemes encara són tots damunt la taula i no és seriós que el Govern vulgui endormiscar tant els crítics com el conjunt de la població amb missatges d'un optimisme sense fonament.